

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017324 18 Кж 7
Бања Лука, 18.9.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., због стицаја кривичних дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о притвору, након укидања пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 К 2-п од 26.3.2018. године, донио је дана 18.9.2018. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор против оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., који по овом рјешењу може трајати најдуже годину дана.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем овог суда, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 Кж 7 од 18.9.2018. године, укинута је пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 К 2-п од 26.3.2018. године, којом су оглашени кривим оптужени В. М., Г. П., А. П. и О. Б., због стицаја кривичних дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, те оптуженима В. М., Г. П. и А. П., за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од по 9 (девет) година и 6 (шест) мјесеци, а за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, те су, на основу одредбе члана 42. став 2. тачке 2. КЗ РС, осуђени на јединствену казну затвора у трајању од по 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци, а оптуженом О. Б., за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, утврђена казна

затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци, а за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, па је, на основу одредбе члана 42. став 2. тачке 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) мјесеци.

Како се оптужени налазе у притвору, а првостепена пресуда, којом су осуђени на казну затвора је укинута, овај суд је, у смислу одредбе члана 329. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), испитао да ли и даље постоје разлози за притвор, па је одлучено као у изреци овог рјешења из слједећих разлога.

По оцјени овог суда и даље постоји притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, због којег је притвор против свих оптужених продужен након изрицања првостепене пресуде. Наиме, начин и околности под којима је извршено кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, и то уз употребу ватреног оружја, аутоматских пушака, а у извршење кривичног дјела су понијели и ручни ракетни бацач М-80, да је напад извршен на блиндирано возило за транспорт новца, на аутопуту којим се крећу и друга возила, да су оптужени, поред употријебљене силе и пријетње према припадницима Агенције „Sektor Security“, која је обезбјеђивала транспорт новца и пуцали из аутоматских пушака у правцу специјалног-блиндираног возила, у којем се налазио новац, те пуцали и у унутрашњост овог возила, при чему је Ђ. Б., радник наведене агенције задобио лаке тјелесне повреде, у вези са тежином посљедице, која се огледа у висини прибављене имовинске користи од преко 600.000,00 КМ (присвојен новац, и то 20.000,00 АУД, 15.000,00 САД, 400.000,00 ХРК, и 240.000,00 ЕУР, што у противвриједности износи 616,548,25 КМ), те тјелесној повреди једног лица, а посебно у вези са чињеницом да су оптужени В. М., А. П. и Г. П. били припадници МУП РС, Специјалне јединице полиције, а што је било познато оптуженом О. Б., цијени овај суд као околности које су постојале у вријеме извршења кривичног дјела, и које околности, конкретно дјело, чине посебно тешким.

Све то заједно са законом прописаном казном за предметно кривично дјело и тиме могућности изрицања казне затвора од 10 (десет) година или теже, овај суд цијени као подлогу код утврђивања постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

У вези са наведеним, те постојањем ванредних околности у времену релевантном за продужење притвора, овај суд цијени и чињеницу неумањене заинтересованости медија (а посредством тога и јавности), који у својим - ТВ каналима, ударним емисијама и дневницима, те писаним средствима информисања, редовно обавјештавају јавност о овом кривичном дјелу и поступку који се води против оптужених, на који начин је шира јавност, у потпуности, упозната са начином извршења предметног кривичног дјела, које је посебно тешко, обзиром на образложени начин и околности извршења и посљедицу. Упознати су са чињеницом да су оптужени М., П. и П.1 припадници Специјалне јединице МУП РС, а оптуженом О. Б. је ова чињеница, као саизвршиоцу била позната, да су наоружани аутоматским пушкама, а на снимку

се види и припремљен ручни ракетни бацач М-80, да је шира јавност видјела употребу силе и пријетњу, пуцањем из ватреног оружја (аутоматске пушке) по возилу и у унутрашњости возила, те чин рањавања једног лица. Шира јавност је упозната и са чињеницом да отуђени новац никада није пронађен, а ради се о великом износу новца, од преко 600.000,00 КМ.

Све напријед наведене околности, овај суд цијени као ванредне околности у времену релевантном за продужење притвора, које би, пуштањем оптужених на слободу, изазвале реакцију грађана и довеле до стварне пријетње нарушавања јавног реда у смислу исказивања негодовања због неповјерења у рад полиције, а поготово код чињенице да су оптужени В. М., Г. П. и А. П. били припадници Специјалне јединице МУП РС, од којих се очекује откривање починилаца кривичних дјела, а не да исти чине овако тешко кривично дјело. Тиме су, по оцјени овог суда, испуњени услови за продужење притвора из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, ради чега је одлучено као у изреци овог рјешења.

На основу наведеног и примјеном члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Поука: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од три дана по пријему, вијећу овога суда. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић